

Handelingen

5 - 6 - 7

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1982 - 1983

Vergaderingen van december 1982

BEGROTINGSAANPASSINGEN 1981 EN 1982

MORELE AMNESTIE

BEROEP REGLEMENT

COMMISSIE ZIEKENHUISPROGRAMMERING

ARBEIDSMARKTBELEID

PLAATSNAAMGEVING

MONDELINGE VRAGEN

WATERBELEID

AFVALSTOFFEN UIT NEDERLAND

SPORT- EN SOCIAAL-CULTURELE VERENIGINGEN

BEVOEGDHEIDSVREDELING LEDEN VLAAMSE EXECUTIEVE

DIRV-ACTIE

MEDIABELEID

TEWERKSTELLING MINDER-VALIDEN

Inhoud

Nr. 5 14 december 1982
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 99

Begrotingen
Indiening en verwijzing, blz. 99

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 99

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 99

Mededeling van de Voorzitter
Wijziging in een verwijzing naar commissie, blz. 100

Samenstelling van een commissie
Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 100

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
- 10-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- 11-A (1982-1983)-Nrs. 1 + Errata en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 10-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 100
Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, L. Dhoore, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, G. Verhaegen, J. Van Elewycck, R. Maes, mevrouw L. Detiège, de heren L. De Grève, N. De Batselier, C. Moors

Regeling van de werkzaamheden, blz. 116

Nr. 6 14 december 1982
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 117

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 117
Voorstel tot spoedbehandeling en aanvulling van de agenda, blz. 000
Sprekers : de heren J. Somers, J. Van Elwycck, W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981

Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
- 10-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- 11-A (1982-1983)-Nrs. 1 + Errata en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 10-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 118
Spreker : de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Motie van orde
Beroep op het reglement, blz. 123
Sprekers : de heren J. Van Elewycck, A. De Beul, J. Somers, P. Van Grembergen, H. Vanderpoorten, R. Peeters, G. Temmerman, mevrouw R. De Backer-Van Ocken

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
- 10-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- 11-A (1982-1983)-Nrs. 1 + Errata en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 10-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 126
Sprekers : de heren J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, C. Moors, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Van Elewycck

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
- 10-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 131

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- 11-A (1982-1983)-Nrs. 1 + Errata en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 131

Ontwerp van decreet houdende aanpassing

van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 10-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 132
Sprekers : de heren G. Verhaegen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg, de heer J. Van Elewycck

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor ziekenhuisprogrammering
- 148 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 135
Sprekers : de heren R. Vannieuwenhuyze, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, G. Anthuenis, A. Diegenant

Artikelsgewijze bespreking, blz. 139
Spreker : de heer A. Diegenant

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. houdende veralgemening van het Studie- en informatiemodel voor de ontwikkeling van een nieuw arbeidsmarktbeleid
- 115 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 141
Sprekers : de heren J. Ansoms, verslaggever, M. Olivier, L. De Grève, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, O. Van Ooteghem

Artikelsgewijze bespreking, blz. 145

Voorstel van resolutie van de heer A. Diegenant betreffende de Nederlandse benaming van buiten het Nederlandse taalgebied gelegen plaatsen
- 116 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 145
Sprekers : mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, verslaggever, de heer A. Diegenant

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de afhandeling van de dossiers betreffende aanvragen van een verwervingspremie, blz. 149

Vraag van de heer J. Somers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de collector voor industrieel afvalwater, langsheen het Albertkanaal, blz. 150

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de blijvende milieuhinder verspreid door de PVBA De Bruyn te Schoten, blz. 150

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke orde-

ning, landinrichting en natuurbehoud, over de procedure inzake ruilverkaveling, blz. 151

Vraag van de heer H. Vanderpoorten tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het beoefenen van de wielersport door kinderen, blz. 152

Vraag van de heer W. Kuijpers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het beoefenen van de wielersport door kinderen, blz. 152

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het niet-tijdig uitbetalen van wedden en andere toelagen in het muziekonderwijs, blz. 153

Vraag van de heer J. Somers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de dringend recht te zetten situatie ontstaan ten gevolge van een vergunning tot zandwinning op een voorlopig beschermd terrein te Heffen, blz. 154

Vraag van de heer J. Somers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de dringend recht te zetten paradoxale toestand ontstaan ten gevolge van een vergunning tot zandwinning op een voorlopig beschermd terrein te Heffen en de daaraan verbonden verplichting tot opvulling met afval, blz. 154

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de verschillende standpunten die de centrale regering en de Vlaamse Executieve hebben ingenomen omtrent de procedure voor het sluiten van culturele akkoorden met het buitenland, blz. 155

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de detachering van leerkrachten bij het landelijk jeugdwerk, blz. 156

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de preciaire toestand van de gemeentelijke jeugdconsulenten, blz. 157

Regeling van de werkzaamheden, blz. 159

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de catastrofale gevolgen van een verkeerd gevoerd waterbeleid, blz. 159

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, J. Valkeniers

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de onaantvaardbare invoer van afvalstoffen vanuit Nederland, blz. 166

Sprekers : de heren J. Ansoms, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, D. Vervaeke

Regeling van de werkzaamheden, blz. 172

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 173

Nr. 7 15 december 1982

Berichten van verhindering, blz. 285

Mededeling van de Voorzitter

Wijziging in een verwijzing naar commissie, blz. 285

Mededeling van de Voorzitter

Werkzaamheden Commissie voor het reglement en de verzoekschriften, blz. 285

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Sleenckx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de moeilijkheden bij en de afbouw van heel wat sociaal-culturele en sportieve verenigingen, blz. 285

Sprekers : de heren J. Sleenckx, E. Beynen, C. Moors, E. Baldewijns, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Indiening van moties, blz. 292

Interpellatie van de heer F. Baert tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de eenheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en hun organen binnen het kader van de letter en de geest van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de principiële en praktische stellingen, respectievelijk beslissing daaromtrent van de Raad van State in het arrest nummer 22690 van 26 november 1982 en de politieke consequenties die daaruit dienen te worden gehaald, blz. 293

Sprekers : de heren F. Baert, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 305

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis

van de Grondwet
- IO-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot

Hoofdelijke stemming, blz. 305

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- I I-A (1982-1983)-Nrs. 1 + Errata en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 306

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- IO-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmings, blz. 307

Hoofdelijke stemming, blz. 307

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor ziekenhuisprogrammering
- 148 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 308

Hoofdelijke stemming, blz. 308

Sprekers : de heren J. Valkeniers, L. Dierickx

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. strekkende tot een beter arbeidsmarktbeleid in het Vlaamse Gewest
- 115 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 309

Voorstel van resolutie van de heer A. Diegenant betreffende de Nederlandse benaming van buiten het Nederlandse taalgebied gelegen plaatsen - 116 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 310

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica

Hoofdelijke stemming, blz. 311

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het ontbreken van een werkelijk mediabeleid, blz. 312

Sprekers : de heren A. De Beul, I. Van Belle, G. Temmerman, G. Verhaegen, O. Van Ooteghem, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsmi-

5e vergadering

Dinsdag 14 december 1982
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

— De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— De vergadering wordt geopend om 10 uur.

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

C. Smitt ; gezondheidsredenen.

M. Smet, R. Vandekerckhove, H. Van Wambeke, V. Anciaux ; buitenslands.

H. Boel, M. Bourry, B. Cools, J. Gabriels, R. Hostekint, I. Julliams, L. Pans, L. Marchand, P. Matthys, L. Van den Brande, L. Vanvelthoven, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het

begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
— IO-A (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981
Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
— II-A (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
— IO-B (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

- Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor ziekenhuisprogrammering
— 148 (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.

- Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Comité van advies van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg
— 157 (1982-1983)-Nr. 1.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Voorstel van decreet van de heer F. Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882
— 149 (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heer C. De Clercq c.s. houdende oprichting van de Commissie gezinsarbeid
— 151 (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor bijstand aan personen.
- Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende oprichting en werking van de Vlaamse interfederale federatie voor de representatieve turnsport
— 152 (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer E.

Voorzitter

- Vankeirsbilck c.s. houdende wijziging van het decreet van 17 november 1982 houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlands taalgebied van de verdeling der kosten aan beschermde monumenten, andere dun gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën - 153 (1982-1983)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer P. Tant c.s. houdende aanvulling van het decreet van 17 november 1982 houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium - 154 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
 - Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende bijzondere bepalingen inzake de beheersvorm van de gemeentelijke diensten van openbaar nut in de gemeenten die betrokken zijn bij de samenvoegingen, aanhechtingen en wijzigingen van grenzen van de gemeenten - 155 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor ondergeschikte besturen.
 - Voorstel van decreet van mevrouw R. De Backer-Van Ocken c.s. houdende regeling van de herdruk van werken uit de Zuidnederlandse letterkunde - 156 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Dierickx houdende tijdelijke regeling van de huurovereenkomsten betreffende de woningen die aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of aan de door haar erkende vennootschappen toebehooren - 158 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor huisvesting.
 - Voorstel van decreet van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers houdende

de oprichting van een Vlaams Planbureau - 159 (1982-1983)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Wijziging in een verwijzing naar commissie

De Voorzitter : Het voorstel van decreet van de heer Constant De Clercq C.S. houdende oprichting van een Regie voor infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap, stuk 105 (1981-1982)-Nr. 1, oorspronkelijk verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften, wordt verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren, door de CVP-fractie wordt voorgesteld in de Commissie voor ondergeschikte besturen de heer Willems als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer Desutter.

Geen bezwaar ? (Neen)

Aldus is besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981.
Aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet
- 10-A (1982-1983)-Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981.

Aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet
- 11-A(1982-1983)-Nrs. 1+ Errata en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 10-B (1982-1983)-Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn de ontwerpen van decreet houdende aanpassing van de begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest voor de begrotingsjaren 1981 en 1982.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Tant, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Tant, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, waarde collega's, de bespreking in verband met de begrotingswijziging 1981, aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet, is doorgegaan op 2 december 1982.

Zoals naar gewoonte is de bespreking gestart met een korte uiteenzetting door Minister Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, die zich in de eerste plaats verontschuldigde voor de eerder laatijdige ronddeling van de documenten, die nodig waren om de bespreking mogelijk te maken, laattijdigheid die hij verantwoordde door het feit enerzijds dat de Executieve nog niet beschikte over een voldoende uitgebouwde administratie, anderzijds dat er ook geen sprake kan zijn van een reëel impact vanwege de Minister op de nationale administratie, die nog dient in te staan voor de voorbereiding, het aanbrengen van het nodige materiaal voor het opmaken van de begroting en dus ook de wijzigingen van de begroting.

Voor de aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 - aange-

De algemene bespreking van de begrotingsaanpassingen 1981 en 1982 is geopend. Links : Gemeenschapsminister van huisvesting J. Buchmann (PVV). Rechts : Gemeenschapsminister van financiën en begroting H. Schiltz (VU)

legenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet – wijst de Gemeenschapsminister naar het amendement van de Executieve bij artikelen 1 en 3 die wijzigingen onder titel II, kapitaal-uitgaven bevatten.

Deze wijzigingen, aldus de Gemeenschapsminister, worden verklaard door de techniek hoofdzakelijk eigen aan de begrotingsruiter waardoor de niet-gebruikte posten van een vorig jaar naar een volgend jaar werden overgeheveld. De overschrijvingen waartoe de Executieve mocht beslissen, moeten evenwel geregulariseerd worden door ze in tabel II op te nemen.

Voor het overige bevat de geamendeerde tabel bij artikel 1 de regularisatie, voor het jaar 1981, van de in de schoot van de Executieve gedelibereerde kredietaanpassingen.

In het kader van de algemene bespreking werd de opmerking gemaakt, dat het onmogelijk is voor de leden zinnig en met inzicht van zaken te spreken

over documenten die slechts op de valreep werden rondgedeeld. Het betrokken lid vreest dat derhalve het commissiewerk zal moeten worden gedaan in de openbare vergadering.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat hij niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor wat 1981 betreft.

Op vraag van een lid antwoordt de Gemeenschapsminister ten slotte nog dat – blijkens de ingediende amendementen – de bijkredieten voor 1981 de verminderingen overtreffen met 65,4 miljoen frank.

Wat de artikelsgewijze bespreking betreft : het artikel 1 en de amendementen van de Vlaamse Executieve, zoals voorgesteld in stuk 10-A (1982-1983) – Nr. 2 bij dit artikel, worden ongewijzigd aangenomen met acht stemmen bij één onthouding.

Artikel 2 wordt eveneens ongewijzigd aangenomen met acht stemmen bij één onthouding.

Artikel 3. De amendementen van de Vlaamse Executieve, zoals voorgesteld in stuk 10-A (1982-1983) – Nr. 2 bij dit artikel worden eveneens aangenomen met acht stemmen bij één onthouding. Het aldus gewijzigde artikel wordt met dezelfde stemmenverhouding aangenomen.

Tenslotte de eindstemming.

Het ganse ontwerp van decreet wordt vervolgens met acht stemmen bij één onthouding aangenomen.

Een lid verantwoordt zijn onthouding door te verwijzen naar zijn tussenkomst bij de algemene bespreking, waar hij handelde over de laattijdigheid bij de ronddeling van de stukken.

In verband met het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet merkt de Gemeenschapsminister van financiën en begroting in het kader van de algemene bespreking op dat er geen amendementen door de Executieve zijn ingediend.

De aanpassing van de begroting betreft hier alleen de regularisatie van de begrotingsdeliberaties getroffen tijdens het jaar 1981.

Verskillende leden wensen te weten of de tijdens het vorige jaar verwachte overschotten ook in werkelijkheid zijn gerealiseerd.

Hierop werd geantwoord dat er inderdaad een oveschot op de begroting van 1981 was, dat echter werd geblokkeerd in het begin van 1982 teneinde enige reserve te hebben.

Het is nochtans niet mogelijk op dit ogenblik een juiste schatting te maken van de niet-gebruikte kredieten. Dit is slechts mogelijk nadat ondermeer de betalingen met het buitenland, met daarmee verbonden het probleem van de wisselkoers, zijn afgewerkt en de schatkistvoorschotten zijn geregulariseerd.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden alle artikelen ongewijzigd en eenparig aangenomen. Wat de eindstemming betreft werd het ontwerp

Tant

van decreet eveneens ongewijzigd met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Omtrent het ontwerp van decreet houdende aanpassing van begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982 wens ik de aandacht te vestigen op de vrij anecdotische wijze van de bespreking ervan in de commissie. Er werden zeer diverse punten aangeraakt. Derhalve zie ik mij verplicht hierop uitgebreider in te gaan om aan ieder recht te doen. Ik zal nochtans trachten mij tot de grote lijnen te beperken en voor het overige naar het schriftelijk verslag te verwijzen.

De heer Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting wees er in zijn inleiding in de eerste plaats op dat in het kader van het opmaken van de begroting en van de bijbladen wel degelijk werd teruggegaan op de begrotingsfilosofie van de Vlaamse Executieve.

Wat de grote lijnen van de voorgestelde begrotingswijziging aangaat, kan ik stellen dat er in verband met de aangelegenheden van artikel 107quater van de Grondwet er een evenwicht bestaat, gezien de meeruitgaven op sommige posten door kredietverminderingen op andere posten worden gecompenseerd. Voor de techniciteit van de kredietwijzigingen ter zake verwijs ik naar de tekst van het verslag.

Aangaande de aangelegenheden van artikel 59bis van de Grondwet is er van evenwicht geen sprake. Substantiële kredietverhogingen spruiten onder meer voort uit de dotatie voor het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, waar er in de eerste plaats een meeruitgave ten belope van 122,8 miljoen frank wordt voorzien ingevolge de gedeeltelijke overname van de taak van het Bestuur voor Internationale Culturele Samenwerking. Dit bedrag werd echter door evenwaardige verminderingen gecompenseerd.

Voor dezelfde instelling is er daarnaast een eigenlijk bij krediet van 6 1,3 miljoen frank voor de betaling van het

eigen personeel, het personeel van de Brakke Grond, samen met de werkingstoelagen van dit Centrum in Nederland, inbegrepen.

In de tweede plaats is er een kredietverhoging van 105,8 miljoen frank, betreffende de dotatie aan de BRT nodig voor het opvangen van de gevolgen van de devaluatie en van de loonindexatie.

In de derde plaats is er de sector IV, Volksgezondheid en Gezin, meer bepaald de toelagen aan gezinnen en instellingen.

Een bijkrediet van 452,8 miljoen frank wordt voorzien. Het doel hiervan is de provisionele dagprijsvergoeding dichterbij de definitieve dagprijs te doen aansluiten.

In de vierde plaats – steeds binnen de aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet – is er de toelage voor het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Het betreft een bijkrediet van 288,5 miljoen frank. De aanleiding tot dit bijkrediet is, benevens de loonindexatie, het beslechten van een betwisting in het overlegcomité, terwijl men bij het opmaken van de begroting was uitgegaan van de veronderstelling dat een aantal lasten voor het vierde kwartaal van 1980 ten laste vielen van de nationale overheid.

In de vijfde plaats is er de sector Nationale Opvoeding, meer in het bijzonder de Dienst Studietoelagen en leningen.

Het gaat om een bijkrediet van 396,7 miljoen frank. Dit bijkrediet betekent een eenmalig inhaalmaneuver om toe te laten de beurzen sneller uit te betalen.

In de zesde plaats is er de sector Justitie, dienst Jeugdbescherming, met name de kosten voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen. Het gaat om een bijkrediet van 165 miljoen frank. Bij de opmaak van de initiële begroting werd een berekeningsfout gemaakt die het gevolg was van een overwaardering van het saldo van 1981.

In de zevende plaats en ten slotte zijn er de investeringsuitgaven betreffende Titel II, Deel 1. Het gaat hier voor-

namelijk om bij komende kredieten die nodig zijn wegens het sneller verloop van sommige openbare werken. Er zijn onder meer de werken die, ingevolge een kleiner aantal werven, vlotter verlopen en daardoor worden de rekeningen ook sneller voorgelegd.

Wat de algemene bespreking aangaat geef ik u een korte synthese van de tussenkomen.

Nadat door de afgevaardigde van het Rekenhof een aantal eerder technische bemerkingen werden gemaakt nopens de voorgestelde begrotingswijzigingen, werd door verschillende leden navraag gedaan nopens het nakomen van zekere beloften die door de bevoegde Ministers werden gedaan bij de bespreking van de initiële begroting.

Aldus werden vragen gesteld betreffende : ten eerste, de opsplitsing van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn ; ten tweede, de verplichting voor het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking om zijn begroting bij die van de Vlaamse Gemeenschap te voegen ; ten derde, de uitvoering van het Bibliotheekdecreet.

Na op de aldus gestelde vragen te hebben geantwoord, werd door de Gemeenschapsminister van financiën en begroting uitdrukkelijk gewezen op het feit dat bij de opstelling van het bijblad gewild abstractie werd gemaakt van de meer dan 7 miljard frank door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting gevraagde bij kredieten.

Men heeft namelijk niet willen anticiperen op de politieke beslissing ter zake. Om dezelfde reden werd het ontwerp-decreet der voorlopige kredieten voor 1983 van de agenda van de Commissie afgevoerd. In de schoot van de Executieve zal een voorlopige regeling worden uitgewerkt.

In dit verband wijst de Gemeenschapsminister er nog op dat zopas de dialoog met de nationale regering op gang is gebracht.

Hierbij aansluitend, stelt een lid zich de vraag of de Vlaamse Gemeenschap kan aangesproken worden voor de

Tant

schulden van vóór 1980. Hij wijst erop dat het Waalse Gewest manifest weigert sommige lasten uit het verleden over te nemen en vraagt zich dienaangaande af of de Vlaamse Executieve geen analoge houding dient aan te nemen.

Nadat de afgevaardigde van het Rekenhof erop heeft gewezen dat er in elk geval voorlopig geen wettelijke basis voorhanden is om te besluiten tot een noodzakelijke overname van bedoelde schulden merkt de Gemeenschapsminister op dat de houding van de Vlaamse Executieve ter zake wellicht de enige realistische is. Maar, hij wijst er tegelijk op hoe een exponentiële groei van de betrokken uitgaven kan worden voorzien, groei die de indexering sterk overtreft.

Dientengevolge zal, zijns inziens, vooral de financiële en budgettaire toestand voor de jaren 1985 en 1986 zorgwekkend zijn. Dit is volgens hem een reden te meer om te pogen met de nationale regering tot een redelijk vergelijk te komen. Vervolgens wil ik nog enkele woorden zeggen over de artikelsgewijze bespreking.

Bij de bespreking van artikel 1 werd door een lid de indiening aangekondigd van een amendement tijdens de openbare zitting. Zijn doel is het voortbestaan te verzekeren van de bestaande leatuurbegeleidende organisaties waarvoor volgens hem een supplementair krediet ten belope van 1,5 miljoen noodzakelijk is.

Een ander lid waarschuwt echter voor het politiek karakter van een dergelijk amendement waardoor het ganse bibliotheekdecreet op de helling kan komen te staan.

Verder worden door sommige leden nog informatieve vragen gesteld nopens ten eerste, een in 1981 voorzien krediet voor de relance in de bouwsector, krediet dat in de huidige begroting niet meer voorkomt; ten tweede, de kredietvermindering voor het bouwen van de moerriool van het Albertkanaal; ten derde, de bijkredieten voor de jaarlijkse dotatie aan het Fonds voor de Bouw van ziekenhuizen.

Door de Gemeenschapsminister voor financiën en begroting wordt hierop de gevraagde uitleg verschaft. Ter stemming gelegd wordt artikel 1, dat een aangelegenheid betreft voorzien bij artikel 59bis van de Grondwet, aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 2, dat een aangelegenheid betreft voorzien bij artikel 107quater van de Grondwet, wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 3 betreft een aangelegenheid voorzien bij artikel 59bis van de Grondwet. Zonder opmerkingen wordt dit aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 4 betreft een aangelegenheid voorzien bij artikel 59bis van de Grondwet. Het wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 5 betreft eveneens een aangelegenheid voorzien bij artikel 59bis van de Grondwet. Het wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Bij wege van een amendement stelt de Executieve de invoeging voor van een artikel 5bis (nieuw) dat als doel heeft bij dit ontwerp van decreet de begroting te voegen van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking. De Executieve vraagt dan ook dit artikel 5bis (nieuw) goed te keuren.

Dit vormt de aanleiding tot een vrij lange gedachtenwisseling rond bedoelde begroting waarbij onder meer vragen worden gesteld nopens ten eerste, de voorziene werkingskosten van het Vlaams Cultureel Centrum te Amsterdam; ten tweede, de subsidiëring van sommige buitenlandse verenigingen en instellingen die slechts zeer partieel worden opgesomd; ten derde, het vermogen van het vóórnoemde Commissariaat-generaal en de overname van roerende goederen van ter zake bestaande nationale diensten die tot voorheen bevoegd waren.

Tenslotte wenst een lid in dit verband nog te weten wat er geworden is van bij de bespreking van de initiële be-

groting beloofde zogenaamde beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, waarvan sprake in het desbetreffend verslag van de heer Vermeiren.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking hiervoor nog wacht op de resultaten van de binnen de Executieve op gang zijnde bespreking betreffende het specifiek buitenlands optreden van de Vlaamse Gemeenschap. Hij meent echter dat de bedoelde beleidsnota vrij spoedig mag worden verwacht.

Ter stemming gelegd wordt het amendement bij artikel 5bis en bijgevolg het nieuwe artikel 5bis aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen. Dit nieuwe artikel regelt uiteraard een aangelegenheid bepaald in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 6 heeft betrekking op een aangelegenheid omschreven in artikel 107quater van de Grondwet. Het wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 7 regelt eveneens een aangelegenheid bepaald in artikel 107quater van de Grondwet. Het wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Bij artikel 8 werd ingeolge een vroeger geformuleerde opmerking van het Rekenhof door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend met de bedoeling aan dit artikel een nieuw lid toe te voegen in verband met de regularisatie van de ontvangsten en uitgaven van het visserijfonds. Ter stemming gelegd wordt dit amendement, dat op een aangelegenheid slaat van artikel 107quater van de Grondwet aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen. Het ganse artikel 8, dat betrekking heeft op een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet wordt eveneens aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Ten slotte is er nog een vernummering. Tengevolge van het aannemen van het nieuwe artikel 5bis worden artikelen 6, 7 en 8 vernummerd tot de

Tant

artikelen 7, 8 en 9.

Wat de einstemming betreft wordt het gehele ontwerp van decreet aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen wat de aangelegenheden betreft van artikel 59bis van de Grondwet en met 8 stemmen bij 3 onthoudingen voor de aangelegenheden bepaald in artikel 107quater van de **Grondwet**. (A legemeen *applaus*)

De heer L. dhoore : Mijnheer de Voorzitter, **mag** ik in verband met het verslag **vragen** aan Minister Schiltz hoever het staat met de betwisting tussen de nationale regering en de Executieve nopens de kredieten voor het huisvestingsbeleid ?

Minister H. Schiltz : De besprekingen met de centrale regering zijn aan de gang. U zal begrijpen dat wij daarbij niet de prioriteit van de aandacht van de centrale regering genieten. Wij hebben een zeer stevig dossier ingediend en wij verwachten daarover eerstdaags beslissende besprekingen te kunnen voeren.

De heer L. Dhoore : indien ik het goed heb begrepen, gaat het over feiten van vóór 1980.

Minister Schiltz : Jazeker. De betwisting **gaat overigens** niet alleen over het huisvestingsprobleem, maar ook over andere aangelegenheden.

De heer L. Dhoore : Al de beslissingen die werden **genomen** na de wet van 8 augustus 1980 vallen, in uw opvatting, ten laste van de Vlaamse Gemeenschap en alle beslissingen die daarvoor werden **genomen**, vallen dus ten laste van de nationale regering.

Minister H. Schiltz : Daarover **moet** worden gepraat .

De heer L. Dhoore : Is er een verschil tussen de periode 1976-1980 en de periode vóór 1976 ?

Minister H. Schiltz : Voor ds jaren 1975 tot en met 1979 moet er worden gediscussieerd met de centrale regering. Vóór 1975 kan er echter geen discussie **zijn**. Dit kan men onmogelijk te onzen laste leggen.

De Voorzitter : De heer Verhaegen

heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, collega Tant heeft reeds uitvoerig de technische aspecten van de bijkredieten voor 1981 en 1982 toegelicht. Het moge volstaan namens mijn fractie enkele politieke aspecten toe te voegen aan dit technisch commentaar. Ik wil in mijn betoog handelen over de twee grote materies die deze bijkredieten betreffen.

Met betrekking tot de Gewestbegroting moeten wij toch de orthodoxe manier onderlijnen waarop de bijkredieten werden ingediend. Alle bijkredieten werden immers gecompenseerd door kredietvermindering op andere posten. Nochtans zullen wij wellicht juist in deze materie de grootste politieke problemen kennen. Zelfs wanneer deze problemen vandaag niet boven water zijn gekomen, zijn ze toch onderhuids zeer sterk aanwezig. Dit was trouwens ook het gevoel van alle leden die hebben deelgenomen aan de besprekingen van de Commissie voor de financiën.

Ik wil mijn betoog beginnen met een opmerking over de beslissing van de Vlaamse Executieve om slechts 85 percent van het investeringsprogramma van 1982 vast te leggen. Dit heeft uiteraard voor 1983 een belangrijke weerslag op de ordonnanceringen en de werkelijke betalingen.

Ik heb met veel aandacht het interview gelezen met de Minister van financiën in „De Bouwkroniek” van 5 november jongstleden. Het was een goed, evenwichtig interview. Het is verdedigbaar dat, gezien de geringe elasticiteit van de financiële middelen voor de begroting van de Vlaamse Executieve, men ook voor 1983 voorzichtig is. Vooral ook omdat er heel wat technische elementen ontbreken. Dit hypothekeert de begroting voor 1982. Collega Dhoore heeft trouwens allusie gemaakt op deze onzekerheden. In uw interview verzacht u echter deze belangrijke stelling van 85 percent, mijnheer de Minister. U zegt namelijk dat de Vlaamse Executieve bereid is in overhevelingsmogelijkheden te voorzien indien bepaalde posten niet zouden zijn uitgeput. Het valt

dus te verdedigen dat men enerzijds voorzichtig wil zijn, maar anderzijds niet regressief wil optreden wanneer er goed voorbereide dossiers komen, op welke posten zij ook worden ingediend.

Ik wil een suggestie doen en er namens mijn fractie op aandringen dat deze 85 percent, indien het enigszins kan, volledig zou worden aangewend, zoniet zullen wij in 1983 in bepaalde sectoren een gevoelige weerslag krijgen. Wij zijn nu bijna op het einde van 1982. Welk percentage is er op het ogenblik reeds vastgelegd en voor welke sectoren ?

Vervolgens wil ik even spreken over de overheveling van de kredietsaldi. Bij de begroting van 1982 werd uitvoerig gediscussieerd over de aard van dezealdi, over het juiste bedrag en over het ogenblik van de overheveling. Er zijn na gesprekken tussen de regering en de Vlaamse Executieve in de loop van 1982 nog een dertigtal punten bijgekomen. Wegens het delicate van deze onderhandelingen, mijnheer de Voorzitter, geachte Ministers, wil ik op de tribune vandaag geen verdere vragen stellen. Ik weet immers dat elk lid van de Executieve in haar geheel een ernstige oplossing nastreeft. Ik begrijp ook het standpunt dat men voorlopige kredieten voor 1983 van de agenda heeft afgevoerd in afwachting van een duidelijk inzicht in de financiële situatie.

Vreest de Minister van financiën echter niet dat er zich praktische moeilijkheden kunnen voordoen voor de werking van de Executieve zonder deze voorlopige kredieten ? Wij kunnen dit niet zo lang uitstellen en op een bepaald ogenblik zullen wij in voorlopige financiële middelen moeten voorzien, ook voor 1983.

Er zijn drie aandachtspunten voor de verbintenissen uit het verleden. Wanneer men objectief de verschillende cijfers bestudeert in de marge van deze begroting, op basis waarvan deze begroting is opgemaakt, blijft er voor ieder van ons een belangrijke politieke vraag. Wat zal er gebeuren met de financiering op termijn van de verbintenissen die in het verleden door de nationale regering werden aangegaan ? De Minister heeft daarnet

Verhaegen

reeds het onderscheid gemaakt tussen verbintenissen van vóór en van na 1980.

Ook voor een fractieleider van een partij die tot de meerderheid in het nationaal Parlement behoort, en wellicht meer voor hem dan voor een ander, blijft dit de grootste politieke 'moeilijkheid van het ogenblik. Door de dubbele aanhorigheid - ik weeg mijn woorden - waartoe mijn politieke partij heeft beslist als overgangspe-riode, worden vele van mijn collega's geregeld voor een moeilijke keuze geplaatst : het onvermijdelijk politiek evenwicht in de nationale regering eerbiedigen zonder de essentiële belangen van de eigen Gemeenschap in gevaar te brengen. Geen eenvoudige opdracht. Uit deze korte commentaar en uit de vraag zelf blijkt duidelijk dat dit ook voor mijn fractie een belangrijke politieke uitdaging is waarvan wij hopen binnenkort een resultaat te bekomen tussen de twee regeringen die op het ogenblik deze verschillende discussiepunten ter bespreking krij-gen.

Voor de schulden uit het verleden dient men een duidelijk onderscheid te maken tussen de materies die nu reeds tot onze bevoegdheid behoren en waarover er dus geen discussie is - ik denk aan de huisvesting met de belangrijke vragen die op dit vlak rijzen - en de materies die wij onvermijdelijk binnenkort in het nationaal parlement ter bespreking zullen krijgen, met name ten eerste, de nationaal gebleven economische sectoren, ten tweede, de totaliteit van het onderwijs en, ten derde, de handelspubliciteit op de BRT. Dit zijn drie nieuwe uitdagingenpunten waarover ik vandaag geen standpunt inneem. Dit zal worden beslist in de nationale regering doch na de stemming vorige week in de Kamer meen ik dat wij in versneld tempo de politieke discussie over de uitbreiding van onze bevoegdheden tegemoet gaan.

Minister H. Schiltz : Van meet af aan dient er voor te worden gezorgd dat er geen dubbelzinnigheid bestaat : de politieke beslissing over de al dan niet toelaatbaarheid van reclame berust bij het Parlement maar in iedere hy-

pothese blijven wij bevoegd voor de financiering.

De heer G. Verhaegen : Dit is juist. Daarom onderstreep ik het standpunt dat de Vlaamse Executieve deze week genomen heeft ten opzichte van bepaalde initiatieven die men van plan was op televisie te lanceren zonder dat men een duidelijk standpunt kende van de Vlaamse Gemeenschap. Ik bedoel hiermee dat juridische bevoegdheidsconflicten zich zullen blijven voordoen en dat wij hierover geregeld discussies zullen krijgen.

De heer J. Van Elewyck : Alleen juridische conflicten ?

De heer G. Verhaegen : Ook politieke, beide kunnen wij meestal moeilijk scheiden.

Ik wijs op het feit dat de Minister van financiën van de Vlaamse Executieve in de Commissie voor begroting abstractie heeft gemaakt van de meer dan 7 miljard bij kredieten die werden gevraagd door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, precies omdat men terecht een beslissing op dit vlak afwacht vooraleer men een politieke beslissing neemt. Het is verdedigbaar, maar wij kunnen deze discussie niet ontgaan. Voor de begroting 1983 staan wij onvermijdelijk voor deze belangrijke uitdaging en de politieke consequentie van de steeds zwaarder wordende last op deze begroting, ook voor verbintenissen die in het verleden werden aangegaan.

Tweede post : begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hier zou ik de Vlaamse Executieve werkelijk wilen bedanken voor de bijkredieten toegekend aan de culturele sector. Er werd inderdaad rekening gehouden met de belangrijkste opmerkingen geformuleerd, Minister Poma, tijdens de bespreking van de begroting in de Vlaamse Raad en vermeld in het verslag van collega Vermeiren, namelijk inzake het bibliotheekdecreet, het centrum voor andragogisch onderzoek, het NCC en het Filmfonds. Wij verheugen ons daarover. Deze politieke verbintenis werd gevalideerd. Namens mijn fractie dank ik de Vlaamse Executieve voor deze inspanning.

Bij de postgewijze bespreking zal ik nog twee amendementen naar voren brengen. De Minister van financiën heeft wel gezegd in de Commissie van begroting : „Wie het onderste van de kan wil, krijgt het deksel op de neus, maar ik zal ze toch verdedigen in de hoop dat de twee amendementen straks ook door deze Vlaamse Executieve zullen worden aangenomen”.

Ik besluit deze politieke beschouwingen met de nadruk te leggen op het feit dat mijn fractie het geheel van de ingediende bijbegrotingen zal goedkeuren, dat zij haar volledig vertrouwen blijft schenken aan deze Vlaamse Executieve - en ik herhaal het nog eens - aan elk van de Ministers afzonderlijk van deze Vlaamse Executieve. *(Applaus bij de CVP en de PVV)*

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, het is niet onze bedoeling hier in deze algemene bespreking veel beschouwingen te wijden aan de technische aspecten van of aan de cijfergegevens uit het bijblad bij de begroting 1982.

Wij zouden echter wel even willen ingaan op sommige politieke problemen die uit dit toch wel belangrijke bijblad naar voren komen, zoals de rapporteur trouwens in zijn uitstekende technische inleiding heeft willen duidelijk maken.

De Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve hebben krachtens de bijzondere wet eigen bevoegdheden gekregen, die niet meer aan het nationaal Parlement toebehoren.

Nu de eerste Executieve bijna een jaar aan het werk is, rijst de vraag of deze bevoegdheden ook kunnen worden uitgeoefend. Is het zó dat Raad en Executieve echt beschikken over wat de bijzondere wetgever hen heeft toevertrouwd ? Ik moet u zeggen dat de feiten de wet tegenspreken. Er gaat geen week voorbij zonder te horen of te lezen over incidenten, over wrijvingspunten tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering. Om de haverklap dient de jongste maanden beroep te worden gedaan op de

Van Elewycck

bij de wet voorgeschreven procedure om punten te verwijzen naar het Overlegcomité, waar men nooit gelijk blijkt te kunnen halen.

Minister G. Geens : Er zijn één of twee uitzonderingen.

De heer J. Van Elewycck : En die bevestigen de regel.

In het Overlegcomité wordt het geschilpunt steeds geslecht door de vaststelling dat de nationale regering op haar standpunt blijft. Het is zelfs zó dat, om zaken aanhangig te kunnen maken, men naar de noodprocedure dient te grijpen.

Daarenboven dient de vraag gesteld of de wetten betreffende de middelen die aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad moeten worden toevertrouwd, worden uitgevoerd, of er in dit verband hiaten merkbaar zijn, hiaten ten nadele van wie.

Mijnheer de Voorzitter, wij constateren dat, niet alleen inzake de bevoegdheden, maar ook betreffende de middelen, niet wordt gehandeld zoals was overeengekomen. Bij de inleiding tot haar begroting 1982, in de maanden mei en juni van dit jaar, heeft de Vlaamse Executieve deze overeenkomst nochtans sterk benadrukt.

Thans worden ons lasten uit ons verleden opgelegd. Dit feit geeft ongetwijfeld aanleiding tot moeilijke besprekingen. Deze lasten uit het verleden hebben tot gevolg dat een bijzonder belangrijke sector, met name de sector van de sociale huisvesting, volledig wordt stilgelegd. Men ontnemt ons aangekondigde financiële middelen. Ik heb het niet over de dotaties, maar wel over de overdrachten van, enerzijds belastingen en, anderzijds saldi.

Dit is ongetwijfeld een belangrijk politiek probleem. In dit verband heeft collega Verhaegen – zeker niet toevallig want hij heeft er de nadruk op gelegd dat hij zijn woorden zeer goed had overwogen – gesproken „namens een fractie die deel uitmaakt van de meerderheid in deze Raad.” Dat is belangrijk.

De heer G. Verhaegen : In de nationale regering !

De heer J. Van Elewycck : U heeft gezegd : „Evenais in de nationale regering”. In de Raad stelde u te spreken als voorzitter van een meerderheidsfractie. Welnu, dit is een bijzonder belangrijke verklaring.

De heer G. Verhaegen : Als mijn woorden aldus zijn overgekomen, is dat zeker foutief. Mijn stelling is zeer duidelijk : in de Vlaamse Raad zijn er geen meerderheidsfracties. In het nationale Parlement evenwel, neem ik namens mijn fractie standpunten in vanuit een meerderheidspositie. Dat was de bedoeling van mijn betoog niet – ik herhaal het – alsof de CVP in de Vlaamse Raad een meerderheidsfractie zou vertegenwoordigen. Trouwens, ik heb soms de indruk tot een minderheidsfractie te behoren.

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer Verhaegen, u zal het stenografisch verslag hierover zorgvuldig moeten nalezen.

De heer G. Verhaegen : Verbeteren !

De heer J. Van Elewycck : Ik meen dat uw verklaringen uw gedachten hebben verraden. Ik meen inderdaad gehoord te hebben dat u heeft gezegd te spreken namens een meerderheidsfractie.

De heer G. Verhaegen : Wij zullen dat straks zien bij de stemming. Wij gaan de begrotingen goedkeuren ; indien u ze ook goedkeurt, dan behoort u tot de meerderheidsgroep.

De heer J. Van Elewycck : Mogen wij zelf nog bepalen wat wij zullen goedkeuren en waar wij ons willen plaatsen ?

In elk geval wil ik er de nadruk op leggen dat de twee fracties die hier in feite de meerderheid uitmaken en die ook willen uitmaken zoals zij hebben gezegd bij de aanduiding van de leden van de Executieve en de toewijzing van de bevoegdheden in deze Raad, zich op het ogenblik in een zeer merkwaardige positie bevinden. In deze Raad komen ze bij herhaling op – collega Verhaegen heeft dat willen onderstrepen – voor de belangen van de

Vlaamse gemeenschap en om de Vlaamse Executieve te ondersteunen. Diezelfde groepen in ditzelfde half-rond, maar met een andere pet op, brengen dan echter stemmingen uit die het diezelfde Executieve onmogelijk maken om te doen wat men zeer graag had willen doen. Dat is het eerste politiek probleem. Er heerst hier een dubbelzinnigheid waaraan op een bepaald ogenblik een einde zal moeten worden gemaakt.

Tweede politiek probleem : er heeft altijd een sterke wil bestaan om het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap maximaal te doen samenvloeien. In Kamer en Senaat, bij de besprekingen van de bijzondere wetten, is dat altijd zo naar voren gekomen vanuit alle Vlaamse partijen. Alle vertegenwoordigers van de Vlaamse partijen hebben dat steeds zo gesteld.

Bij de bevoegdheidsverdeling in de Vlaamse Executieve hebben zich verschillende incidenten voorgedaan waarop wij op het ogenblik niet willen terugkomen, hoewel wij de overtuiging blijven toegedaan dat men op sommige van die beslissingen wel zal moeten terugkomen. Sedertdien is onder meer het probleem gerezen in verband met de residuaire bevoegdheden voor het deel Financiën van de Vlaamse Gemeenschap. Minister Schiltz heeft dat probleem aan de Raad van State voorgelegd. Men moet het arrest van de Raad van State nauwkeurig lezen en ontleden. Er staat namelijk in dat men die bevoegdheid mag maar niet moet overdragen. Onze vraag is : Vlaamse Executieve, waarom blijft u vasthouden aan die scheiding Gemeenschap/Gewest ? Waarom voldoet u niet aan de wens van alle Vlaamse parlementsleden die in de praktijk een maximaal samenvallen wensen in de hoogste bestuursorganen van Gemeenschap en Gewest ? Wij zouden willen dat de Vlaamse Raad zich daarover uitspreekt. Vandaar dat wij een voorstel van resolutie hebben ingediend. Het werd rondgedeeld en wij vragen dat het zo snel mogelijk zou worden besproken in de commissie zodat wij ons in openbare zitting van de Raad met kennis van zaken kunnen uitspreken, de Executieve

Van Elewycyk

ve uitgenodigd een aanbeveling ter zake van de Raad te willen volgen.

Een derde probleem dat we willen aansnijden, is een politiek probleem.

Dames en heren van de Vlaamse Executieve, wil u de inleidende verklaringen die u heeft afgelegd bij de begroting 1982 eens stuk voor stuk herlezen ? Wil u nakijken wat daar zes maanden later niet alleen is van terechtgekomen, maar wat er daarenboven van overblijft ? Wil u die voorlopige balans hier eens toelichten en zeggen waarom zoveel zaken anders zijn uitgevallen dan u zes maanden geleden heeft voorgesteld en ons meedelen wat u wil doen om hieraan te verhelpen.

Mijnheer de Voorzitter, tot slot zou ik u willen wijzen op de noodzaak voor de Vlaamse Raad om zichzelf ook politiek waar te maken. Dat politiek waarmaken kan natuurlijk slechts als we ook gevolg geven aan de beslissingen die we hier treffen, als we onze woorden ook in daden omzetten daar waar het kan.

Ik zou enkele voorbeelden willen geven over toestanden waar we eigenlijk zelf tekort schieten.

Eerste voorbeeld : het was zeer gemakkelijk om in deze Raad, op voorstel van de vier fractievoorzitters, eenparig een resolutie te stemmen in verband met de eventuele aanstelling van de burgemeester van de gemeente Voeren. Iedereen in de Vlaamse Raad was en is het daar kennelijk volmondig over eens. Deze „daad” was en is immers vrij eenvoudig. De Minister van Binnenlandse Zaken, die deze aanstelling aan de Koning moet voorleggen, zetelt immers niet in deze Raad, mag hier zelfs niet binnen en moet zich dus zeker niet verantwoorden.

Als men dan die eenparige houding wil gaan vertolken daar waar die woorden politieke daden moeten worden, namelijk in de Kamer, dan blijkt plots dat sommige collega's - deze van de meerderheidsfracties - van oordeel zijn...

De heer G. Verhaegen : Is er al over ge-

stemd, collega ?

De heer J. Van Elewycyk : . . . dat ze de resolutie niet mee kunnen ondertekenen omdat ze zich in de Vlaamse Raad al hebben uitgesproken. Waar blijft dus die eensgezindheid ? Wat blijft er dan over van de politieke draagkracht van wat wij hier hebben voorgesteld ?

De heer G. Verhaegen : Dat is niet correct. Wij gaan ons vandaag niet uitspreken over de stemming maar in mijn fractie is beslist dat wij deze resolutie zullen goedkeuren. Alleen is er een incident geweest door de vraag van een fractieleider of wij die resolutie zouden mee ondertekenen, daar waar wij deze in onze Kamerfractie nog niet hadden kunnen bespreken. Ik vroeg gewoon twee dagen respijt en moest vaststellen dat dezelfde dag reeds een motie in de dagbladen verscheen waarin stond dat wij ze niet zouden goedkeuren. Mocht u er niet over gesproken hebben, collega, dan was ik er niet op ingegaan. Vermits u mij uitdaagt, kan ik de kans niet laten voorbijgaan om te zeggen dat het een allesbehalve behoorlijke manier is om tussen fracties resoluties in te dienen en dat ik mij daarmee niet kan akkoord verklaren.

De heer J. Van Elewycyk : Mag ik eerst aan collega Verhaegen antwoorden ?

De heer G. Verhaegen : Deze resolutie was zó belangrijk dat wij deze niet tussen twee deuren wilden bespreken, doch vooreerst aan onze fractie voorleggen. Ofwel doet men aan dorpspolitiek in de slechte zin van het woord, ofwel wil men in de Vlaamse Gemeenschap op een verantwoorde wijze naar het Parlement gaan. Dat is met deze resolutie niet gebeurd. (*Applaus bij de CVP*)

De heer J. Van Elewycyk : Mijnheer Verhaegen, het is voor mij geen probleem de gevolgde procedure toe te lichten.

De heer G. Verhaegen : Mijn fractieleider in de Kamer beslist hierover en niet de fractieleiders van de Vlaamse Raad.

De heer H. Weckx : Er moet nog over gestemd worden !

De heer J. Van Elewycyk : Mijnheer de

Voorzitter, collega Verhaegen onderbreekt mij, ik meen de zaak te mogen rechtzetten. Ik heb dat voorstel van resolutie aan de heer Verhaegen zelf overhandigd. Vijf dagen later heeft hij mij gezegd dat hij het nog steeds moest voorleggen aan zijn fractievoorzitter.

Ik meen dat voor een dergelijk belangrijk document het toch mogelijk moet zijn de fractievoorzitter en in elk geval de fractieverantwoordelijke binnen de vijf dagen te raadplegen.

U weet zeer goed dat het zeker niet mijn gewoonte is een onbehoorlijke tactiek toe te passen.

De heer L. De Grève : Mijnheer Van Elewycyk, vermits u gesproken heeft over de fractieleiders, over het feit dat de voltallige Raad achter deze resolutie stond, dat er fractieleiders zijn die niet mee ondertekenden wanneer zij werd ingediend in de Kamer, meen ik u inderdaad in die zin te hebben geantwoord, met name dat ik de fractieleider moest consulteren.

Vanuit deze Raad hadden wij unanimiteit de wens uitgesproken, de overweging daarbij onderstrepd - misschien heb ik dat in mijn brief niet zo duidelijk gesteld - dat het uiteraard een bevoegdheid is van de nationale regering en dat het goed is dat de nationale regering desbetreffend de wensen van de Vlaamse Gemeenschap kent.

Wanneer deze resolutie echter nadien in de Kamer wordt geïntroduceerd, heeft zij inderdaad een heel andere politieke context. Daarover wenste ik dan ook eerst met mijn fractie en vooral met de fractieleider van de Kamer te praten.

De heer J. Van Elewycyk : Mijnheer De Grève, u bevestigt wat ik daarnet heb gezegd. In een andere politieke context speelt u niet meer mee.

De heer L. De Grève : U loopt op de zaken vooruit, mijnheer Van Elewycyk. Wij hebben in de Raad geen resolutie ingediend. U heeft voorgesteld deze resolutie in de Kamer in te dienen. Ook daar moeten de fracties het probleem benaderen maar onder de leiding van de andere fractieleiders zoals de heer Verhaegen het heeft gezegd.

De Grève

U had zich dan moeten richten tot de fractieleiders in de Kamer.

De heer J. Van Elewyck : U geeft mij zelf schriftelijk antwoord dat uw fractie het niet nuttig achtte het voorstel van resolutie in de Kamer mede te ondertekenen.

De heer L. De Grève : Mede te introduceren, maar dat loopt niet vooruit op de uiteindelijke stemming.

De heer J. Van Elewyck : Ik bevestig dat u dus wat het naar buiten komen betreft, een andere houding aanneemt daar waar het politiek belangrijk is dan daar waar het politiek zeer eenvoudig was. In de Kamer zijn aan zo'n resolutie consequenties verbonden.

Het tweede voorbeeld betreft de problematiek van de regionalisering van de nationale sectoren.

Collega De Batselier zal hierover straks nog handelen. Hier ook nemen de fracties een verschillend standpunt in naargelang men het woord voert in de Vlaamse Raad of als men een daad moet stellen met mogelijk politieke gevolgen. Maar ook daar zal iedereen spoedig verplicht worden stellingen in te nemen die gevolgd worden door daden.

Derde punt is een uitdaging voor morgen.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, het is duidelijk dat wat sommigen in de nationale regering zinnens zijn te doen in verband met de gemeentelijke autonomie, indruist tegen belangrijke aspecten van de bijzondere wet. Delen van wat Minister Nothomb – opnieuw Minister Nothomb – zich voorneemt te doen is in feite afbreuk doen aan bevoegdheden die toebehoren tot de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve.

Minister Galle heeft zich terecht voorgenomen, en heeft dat reeds naar buiten laten blijken, hardnekkig vast te willen houden aan ieder van de bevoegdheden die ter zake toekomen aan de Raad en de Executieve.

Dit is een uitdaging. Het zal niet vol-

staan in deze Raad aan deze bewindsman te zeggen dat hij ter zake gelijk heeft, ook in het nationale Parlement zal men op het ogenblik dat deze problematiek daar aan de orde komt als Vlamingen eindelijk eens dezelfde houding moeten aannemen met alle consequenties vandien.

Dit is een uitdaging waarmee onze Raad in de komende weken ongetwijfeld zal worden geconfronteerd. Pas als we echt consequent handelen, zal blijken dat wij ons als Vlaming politiek niet alleen kunnen, maar ook willen waarmaken. (*Applaus bij de SP*)

De Voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer R. Maes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, zoals de verslaggever in zijn degelijk verslag reeds heeft aangestipt, werd de bespreking in de Commissie gekenmerkt door bepaalde handicaps.

In de eerste plaats omdat de stukken erg laat – bij mij zelfs pas de dag van de commissievergadering – toekwamen en derhalve van het vooraf instuderen niet veel in huis kwam..

Eens te meer heeft – zoals de Minister in de commissie heeft bevestigd – het ontbreken van een eigen Vlaamse administratie hier zwaar doorgewogen en voor veel vertraging gezorgd.

Desalniettemin is het nog een winstpunt dat wij de aanpassing van de begroting 1982 nog in december van datzelfde jaar kunnen bespreken en dit op een ogenblik dat wij in Kamer en Senaat nog steeds bezig zijn met aanvankelijke begrotingen 1982 te behandelen. Minder gelukkig was dan weer het feit dat slechts één Minister, bijgestaan door een paar leden van zijn kabinet en één kabinetslid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, voor uitleg in de commissie beschikbaar waren.

Nu ben ik de eerste om er voor te pleiten dat men niet te formalistisch, maar waar dit mogelijk en verantwoord is, vooral vlug en efficiënt zou werken.

Ik kan dus begrijpen dat men de thans

behandelde aanpassingen van begrotingen niet ter behandeling naar alle commissies heeft gestuurd, zoals dit met de eigenlijke begrotingen gebeurt, en ik kan zelfs begrijpen dat ook niet alle ministers moeten gemobiliseerd worden om in de commissie aanwezig te zijn.

Ik meen evenwel dat het minste dat de commissie mag verwachten dan wel de aanwezigheid van tenminste één bevoegd ambtenaar van elk kabinet is, die op vragen betreffende zaken die onder de bevoegdheid van zijn minister vallen, kan antwoorden.

Tweede vaststelling. Er gaan van diverse zijden steeds meer stemmen op om te beklemtonen dat de zogezegde Vlaamse autonomie niet alleen qua bevoegdheden, maar minstens evenzeer qua middelen een mager beestje is.

De cijfers en de bijgevoegde uitleg inzake de thans behandelde stukken bevestigen dit nog eens, voor zover dit nodig moest zijn.

Er is echter meer en erger.

De Vlaamse Executieve heeft destijds een beginselverklaring afgelegd die – ik zei het hier vroeger al – als het ware uitpilde van de goede voornemens.

Een van deze goede intenties was dat men zou proberen de begroting in evenwicht te houden en weinig of niet te lenen.

Het slechte voorbeeld door de centrale regering op dat terrein gegeven en de verregaande kwalijke gevolgen daarvan moeten op dit ogenblik wel voor iedereen duidelijk geworden zijn.

Op enkele maanden tijd echter is nu al gebleken dat er ook van deze goede intenties niets in huis zal kunnen komen.

Wellicht hebben vele collega's ofwel de film, ofwel het toneelstuk „Arsenic en oude kant” gezien, waarin een jonge neef zijn intrek neemt bij een paar bijzonder lieve oude tantes, maar na verloop van tijd in hun huis het ene lijk na het andere ontdekt.

Ik heb de indruk dat het met de

Maes

Vlaamse Executieve ongeveer op dezelfde manier gaat en zij ook voortdurend lijken in de kasten vindt. Dit wil zeggen kwalijke erfenissen, achtergelaten door de centrale regering. Ook in de aanpassing van de begroting 1982 stuiten wij op een hele reeks vrij belangrijke bij kredieten ten gevolge van deze kwalijke erfenis. Zo is er een bijkrediet van 452,8 miljoen op artikel 33.27 inzake de instellingen voor gehandicapten, omdat de juiste ligdagprijs blijkbaar met veel vertraging werd berekend. Zo is er een bijkrediet van 288,5 miljoen op artikel 41.22, omdat de Vlaamse Executieve het onderspit gedolven heeft in een betwisten met de centrale regering over een voorschot betreffende het laatste kwartaal 1980 voor het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Zo is er ook een bijkrediet van 293,9 miljoen op artikel 61.80, dotatie voor het Fonds voor de ziekenhuizen, nog een correlatief krediet. En zo is er eveneens een bijkrediet van 396,7 miljoen op artikel 33.02 om de bestaande achterstand in het uitbetalen van studietoelagen in te lopen. Een ander bijkrediet van 165 miljoen op artikel 12.33 inzake de minderjarigen afhankelijk van de Jeugdbescherming is te wijten aan een berekeningsfout. Twee bijkredieten van respectievelijk 2 12 miljoen op artikel 43.30 en 114 miljoen op artikel 43.01 zijn dan weer te wijten aan het feit dat, nadat het Gemeentekrediet bij het begin van het jaar nochtans een raming gaf van de bij deze artikels in te schrijven inrestlasten, een paar maanden geleden een nieuwe raming vanwege het Gemeentekrediet kwam die beduidend hoger lag.

Dit zijn dus al een hele reeks ontdekte lijken waarover ik het zoëven had, maar men kent nu al het bestaan – om in dezelfde vergelijkende terminologie te blijven – van een soort massagraf, waarvan men echter in deze begrotingsaanpassing nog geen spoor aantreft, namelijk de catastrofale correlatieve kredieten in verband met de huisvestingssector die, alleen al voor 1982, tot 7 miljard zouden kunnen oplopen. Het zal dus zo goed als zeker onmogelijk blijken onze begrotingen ook maar enigszins in evenwicht te houden, zo geen totaal andere koers

wordt ingeslagen.

De eigenlijke begroting 1982 op zichzelf vertoonde in feite al een tekort van 3,8 miljard, voor zover men inzake de gesplitste kredieten met de ordonnanceringskredieten en niet met de vastleggingskredieten rekening houdt. In dat laatste geval zou het tekort immers tot 9,3 miljard zijn opgelopen.

Het aanvankelijk tekort van 3,8 miljard zou dan nog gedekt geweest zijn door een consolidatielening van 2,3 miljard en het aanwenden van reserves uit het verleden voor 1,5 miljard.

Met de nieuwe cijfers van de aanpassing 1982 en het zopas vermelde tekort in de huisvestingssector zullen wij er dus op verre na echter niet meer komen. Er zijn natuurlijk wel de fameuze „reserves uit het verleden” voor een totaal van zowat 19 miljard. De centrale regering werd bereid gevonden deze som, blijkbaar gespreid over zeven jaar, aan de Vlaamse Gemeenschap over te maken. Wie echter bij dit bericht destijds gedacht heeft: „moeder wat zijn wij rijk”, zal inmiddels al wel alle illusies verloren hebben. Gezien de hier reeds geciteerde cijfers zal dit bedrag in de kortste keren opgebruikt zijn en zullen wij in de volgende paar jaren reeds diep in de rode cijfers zitten, tenzij, het weze nog maar eens herhaald – andere ingrijpende maatregelen worden getroffen.

Dat deze maatregelen voor de hand liggen moge bij voorbeeld alleen al blijken uit hetgeen met het kijk- en luistergeld gebeurt.

Het gaat hier om een totale opbrengst, althans volgens de begroting van PTT van 12,5 miljard, waarvan voor 1982 slechts 908 miljoen als *ristorno's* aan de Gemeenschappen werd toebedeeld, terwijl alleen al voor de Vlaamse Gemeenschap de dotatie aan de BRT 3.637 miljoen bedraagt, of liever nog 400 miljoen meer, rekening houdend met de dotatie voor het investeringsfonds.

Ik moet hier weliswaar aan toevoegen dat voor 1983 blijkbaar de *ristorno's* van het kijk- en luistergeld zouden opgevoerd worden tot 3,7 miljard, maar dan als compensatie voor de betaling

van de inmiddels overgedragen administratie.

Derde vaststelling: de middelen voor de Vlaamse Gemeenschap zijn dus nu al totaal onvoldoende. Als een eerste remedie daartegen zouden de dotatie derhalve op een degelijke manier moeten worden berekend.

Op 5 december laatstleden zei de centrale Minister van Financiën, de heer De Clercq, tijdens een TV-confrontatie, in dat verband dat men hem niet kan verwijten de wet niet toe te passen. Hij had nog gelijk ook.

Wat echter niet genoeg kan worden gezegd is dat de wet die de berekeningswijze van deze dotaties bepaalt, gewoon slecht en onrechtvaardig was.

De bevolking van het Vlaamse Gewest bedroeg op 31 december 1981 57,24 procent van de totale Belgische bevolking. Telt men daar een absoluut minimum van 100.000 Brusselse Vlamingen bij, dan komt men tot een Vlaamse bevolking van 58,26 procent. Een leerling van het 5e of 6e leerjaar van de lagere school die met breuken heeft leren werken, kan aldus gemakkelijk berekenen dat wij zowel wat de eigenlijke gemeenschapskredieten als wat de gewestkredieten betreft, voor enkele procenten bedrogen worden. Voor de gemeenschapskredieten krijgen wij immers slechts 55 procent en voor de gewestkredieten slechts 52,54 procent. Gewoon al door de loutere toepassing van de wettelijke bepalingen worden wij dus al voor een flink stuk benadeeld.

Daar komt nog bij dat men, wat de gewestelijke dotaties aan het gewest Brussel betreft, niet alleen de wet van augustus 1980 toepast, maar bovendien aanpassingen naar boven toekent, want daar waar door de evolutie van de drie gekende elementen, bevolking, oppervlakte en personenbelasting, het aandeel van het Brussels Gewest eerder zou moeten afnemen, werden door het wetsontwerp op de begroting er dotaties voor Brussel bijkomende aanpassingen van 119 miljoen frank voor de lopende uitgaven en 330 miljoen frank voor de kapitaalsuitgaven toegekend.

Men kan dus niet alleen de wet toe-

Maes

passen, maar in sommige gevallen er blijkbaar wel een schep bovenop doen. Alleen is dit nooit het geval voor wat Vlaanderen betreft.

Vierde vaststelling : wie nu uit hetgeen ik hier zopas kom te zeggen zou afleiden dat de Volksunie alleen maar pleit voor een meer rechtvaardige berekening van de dotaties, zoals Minister Eyskens heeft willen doen geloven tijdens het TV-debat van 5 december laatstleden, is er natuurlijk helemaal naast.

Wij zijn nooit voorstanders geweest van het dotatie-systeem, maar vanzelfsprekend pleiten wij voor een betere berekening indien dit systeem ons dan toch opgedrongen wordt. De goede oplossing ligt vanzelfsprekend elders.

Moet het nog voor de zoveelste maal door ons herhaald worden dat wij een zo verregaand mogelijk federalisme wensen, met vanzelfsprekend daaraan verbonden een zo groot mogelijke eigen financiële verantwoordelijkheid. Het doet ons uiteraard plezier wanneer wij in de recente dagen en weken opnieuw meer en meer stemmen horen opgaan, die pleiten voor de regionalisering van de vijf nationaal gebleven sectoren.

Het is niet de eerste maal dat men de Volksunie stilaan achterna komt.

Wij hopen dan ook dat er van deze regionalisering in de kortste keren werk zal gemaakt worden en wat ons betreft, mag men meteen nog heel wat verder gaan.

Er is immers toch iets dat ik met de beste wil van de wereld niet begrijp.

Onlangs heeft men, ook al voor de zoveelste keer, nog maar eens proberen te bewijzen dat de Vlamingen inzake de kredieten, besteed aan deze vijf nationaal gebleven economische sectoren, helemaal niet benadeeld worden. Onder meer Minister Maystadt heeft nog eens voorgerekend dat wij absoluut ons aandeel kregen of gaan krijgen – let op de nuance – maar als wij dan zeggen, ermee door te gaan, dan zijn het weer de Walen die zich tegen deze volgende stap verzetten, ook al

zouden zij blijkbaar er dus niets bij verliezen. Begrijp wie kan.

Wij zijn zelfs bereid in te gaan op bijkomende voorwaarden die bepaalde Waalse landgenoten stellen, namelijk indien splitsing van de vijf nationale sectoren, dan ook splitsing van de kredieten inzake de grote infrastructuurwerken. Wel voor ons niet gelaten, maar dan meteen ook de splitsing van de begroting van Openbare Werken, waar inzake wegen en Regie van gebouwen Wallonië sedert jaren bevoordeeld wordt en ook de begroting van Verkeerswezen, van de sociale zekerheid en noem maar op en dan zal wel blijken wie er uiteindelijk het best zal bij varen..

Wij zijn en blijven er vast van overtuigd dat er uiteindelijk geen andere oplossing in dit land mogelijk zal zijn.

Waarom dan de knoop meteen niet doorhakken en ondertussen nog blijven knoeien met relatief onbelangrijke bevoegdheden en middelen, zoals uit de thans besproken begrotingsaanpassingen eens te meer blijkt. Men heeft nu toch voor onze Gemeenschap de instrumenten in het leven geroepen : een eigen Executieve, een eigen wetgevende vergadering met aanverwante diensten, een eigen administratie in uitbouw. Waarom dan dit alles niet optimaal gebruiken ?

In de moeilijke tijden die ons zeker nog te wachten staan – dit blijkt alle dagen meer en meer, en ook weer uit deze bespreking – kan een echte federalisering ons alleen maar ten goede komen.

Aan Vlaamse kant hebben wij nog een paar troeven in ons spel, maar het is dan ook de hoogste tijd dat wij deze kunnen uitspelen. (*Applaus bij de VU*)

De Voorzitter : Mevrouw Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, naar aanleiding van de aanpassing van de begroting 1981 en 1982 had ik graag enkele vragen gesteld in verband met de intenties van de heer Minister van de Opera van Vlaanderen betreft.

In het bijkrediet van 1981 heeft men

de toelage van de Opera van Vlaanderen van 85 op 86 miljoen gebracht, zijnde een bij krediet van 1 miljoen. In hoeverre is dit bedrag bedoeld als toelage aan de Opera van Vlaanderen en in hoeverre is het opgesplitst tussen de toelagen aan de KVO, de Opera van Gent en de Opera van Vlaanderen, vermits de stichting eerst in het najaar van 1981 gebeurd is ?

Tijdens de bespreking van de beheerraad over de ontwerpbegroting voor het seizoen 1982-1983 heeft de regeringscommissaris gezegd dat er een bijkrediet van maximum 5 miljoen werd ingeschreven voor 1982. Dit verwondert mij enigszins omdat men bij de start van de instelling tijdens de onderhandelingen oorspronkelijk gesproken had van een bijdrage van de gemeenten Antwerpen en Gent van 45 miljoen en het dubbele voor de Gemeenschap, met daarbij nog een tussenkomst van de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Bij de stichting waren deze bedragen aan de realiteit aangepast en als volgt opgevoerd : 90 miljoen voor de stad Antwerpen, 90 miljoen voor de stad Gent, 200 miljoen voor de Vlaamse Gemeenschap en oorspronkelijk 10 miljoen voor de provincie Antwerpen en 10 miljoen voor de provincie Oost-Vlaanderen. Bij de werkelijke stichting, toen Oost-Vlaanderen beslist heeft om niet toe te treden en de provincie Antwerpen zijn beslissing in beraad had gehouden, heeft men het stichtingskapitaal op 380 miljoen gehouden. Nadien heeft men gezegd dat Antwerpen zou toetreden, maar in het begin voor een bedrag van 5 miljoen.

Tussen de Vlaamse Gemeenschap en de steden werd toen afgesproken dat het verschil in de eerste fase zou bijgelegd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Dit betekent dat wat de provincies betreft dit reeds een bedrag van 15 miljoen zou geweest zijn.

In een artikel van het statuut staat dat de Vlaamse Gemeenschap het deficit zou bijleggen, wat echter niet betekent dat dit zomaar moet gebeuren, maar op basis van de ingediende begroting en van de filosofie die aan de stichting van de Opera van Vlaanderen lag, met name het feit dat de steden Antwerpen en Gent de lasten van een dergelijke instelling niet konden

Detiège

blijven dragen in de mate zoals dit in het verleden het geval was. Dit is de reden van deze formule.

De regeringscommissarissen geven een zekere indruk dat zij een beetje wrokkig zijn over de beslissing van de toenmalige Vlaamse Executieve. Ik weet niet in hoeverre dit mag blijven wegen op de toekomst. Blijft men vertrekken van een groot deficit, dan kan men evengoed de instelling sluiten. Men kan in die richting niet verder gaan.

Men heeft voorgesteld met de twee steden te onderhandelen om te vragen of zij in de toekomst een deel van het deficit mede zouden dragen.

Daarbij dient echter rekening gehouden met de financiële toestand van die steden en met de reden waarom zij onde meer in de intercommunale zijn togetreden.

Vandaar dat ik aan de ministers vraag om dat punt op een andere manier te bekijken en om van de realiteit te vertrekken, in de plaats van zomaar een bedrag van 5 miljoen te bepalen als enige extra toelage. Kan dit opnieuw bekeken worden naar aanleiding van het indienen van de begroting voor het komende jaar door de Opera van Vlaanderen.

De Voorzitter : De heer De Grève heeft het woord.

De heer L. De Grève : Mijnheer de Voorzitter, ik had gehoopt dat de door mij ingediende interpellatie, die betrekking heeft op een specifiek aspect van deze begroting en dus ook op de aanpassing ervan, met name de huisvestingspolitiek, bij de aan gang zijnde begrotingsbespreking zou worden gevoegd. Daarotn ook had ik mij niet laten inschrijven bij de algemene bespreking.

Nu blijkt dat mijn interpellatie afzonderlijk staat ingeschreven op de agenda. Ik stel u de vraag of ik dienaangaande tijdens deze bespreking kan tussenkomen omdat mijn interpellatie toch rechtstreeks betrekking heeft op de begroting als dusdanig.

De Voorzitter : U kunt altijd tussenko-

men tijdens de algemene bespreking zonder het daarom in de vorm van een interpellatie te doen. U kunt dan aan uw interpellatieverzoek verzaken.

De heer L. De Grève : Dan wens ik nu mijn argumenten te ontwikkelen.

De Voorzitter : Een interpellatie wordt gevoegd bij een begroting en niet bij de aanpassing van een begroting.

Maar, indien u het wenst kunt u tussenkomen bij de algemene bespreking en nu zeggen wat u dacht naar voren te brengen bij de behandeling van uw interpellatie. Ik verleen u dus graag het woord en schrap dan uw interpellatie.

De heer L. De Grève : Akkoord mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer De Grève heeft het woord.

De heer L. De Grève (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, in feite richt mijn interpellatie – die nu een tussenkomst bij de bespreking van de aanpassing van de begroting wordt – zich tot de ganse Executieve. Maar daar waar zij het begrotingsaspect betreft, wendt zij zich in het bijzonder tot de Gemeenschapsminister van huisvesting. Mijn onderzoek heeft zich vooral toegespitst op de cijfers inzake de sector huisvesting.

Vooreerst zou ik duidelijk willen stellen dat mijn tussenkomst helemaal niet het huidig beleid als dusdanig in deze sector op het oog heeft vermits de thans in functie zijnde Executieve niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor wat tot en met 1981 is beslist en uitgevoerd en waarom wij de weerslag nu ondervinden.

Ik wil terugkomen op de redenen waarom de bijlagen van de begrotingen 1981-1982 abstractie maken van de verhoging der uitgaven in de sector huisvesting.

Inderdaad, uit de cijfers en uit de commentaar van de Gemeenschapsminister van begroting, blijkt duidelijk dat geen rekening is gehouden met de meer dan 7 miljard noodzakelijke bij kredieten.

„In dit decreet werd dan ook opzette-

lijk geen rekening gehouden met dit verzoek,” aldus het verslag.

Verder blijkt uit het verslag dat dit nog het geval is voor andere, weliswaar minder lelangrij ke problemen met budgettaire weerslag.

Toen de begroting voor 1982 in deze Raad op 30 juni 1982 werd goedgekeurd, stond bij artikel 41.61.01 – dit is de toelage van de Nationale Maatschappij en de Landsmaatschappij tot betaling van intresten, terugbetalingspremies en bijkomende lasten voor BTW – 4 miljard 760 miljoen ingeschreven. Vervolgens vermeldde artikel 6 1.90 aan de ene kant 1 miljard 350,6 miljoen als toelage aan het Nationaal Fonds voor de huisvesting tot afbetaling van de vervallen leningen en aan de andere kant 1 miljard 25 miljoen tot dekking van het verschil tussen allossingen van annuïteiten en het aflossingsaandeel welke de maatschappijen zelf te dragen hebben.

Terecht werd er toen gesteld en hier uitgepakt met het opmerkelijke resultaat dat de Executieve had bereikt, door een begroting in evenwicht neer te leggen. Men vond dat zulks schril afstak tegen de nationale begroting. Spijtig genoeg heeft dat niet lang geduurd, want amper een paar maanden later hoorden wij reeds dat de uitgaven met miljarden waren onderschat en dat het leeuwenaandeel daarvan te vinden was in de sector huisvesting. Vandaar mijn vraag : hoe komt het dat dit feit zich voordoet ? Miljardentekorten kunnen toch niet zo maar in een oogwenk ontstaan ? Hoe komt het dat de in april laatstleden door de Executieve vastgelegde en aan de Raad in juni ter goedkeuring voorgelegde begroting kort nadien reeds onjuist bleek te zijn ? Het gaat hier niet om 1 miljard. De uitgaven voor de huisvesting alleen werden reeds met meer dan 7 miljard overschreden.

De Gemeenschapsminister heeft toen weliswaar verwezen naar de zware schuldenlast uit het verleden, die zwaar zou doorwegen op de begrotingen vanaf 1982 tot het jaar 2000.

De Executieve heeft niettemin cijfers naar voren gebracht die voor 1982 ver beneden de realiteit liggen. Wat meer is, vandaag worden die cijfers bewust

De Grève

onaangeroerd gelaten bij de aanpassing van de begroting onder voorwendsel dat naar een oplossing wordt gezocht. Welnu, die oplossing, welke ze ook weze, zal toch niet van aard zijn om de ingeschreven begrotingscijfers te kunnen eerbiedigen of benaderen. Waarom dan veinzen alsof er straks een mirakel gaat gebeuren? Niemand is gediend met een struisvogelpolitiek. Die politiek ligt voor een deel aan de basis van de toestand die wij op nationaal vlak kennen en waarin wij verzeild zijn geraakt. In de voorbije jaren heeft men een beleid gevoerd zonder de vermoedelijke realiteit voor de komende jaren voor ogen te willen zien. Zo is het van moeilijk naar erger gegaan. Ik wens uitdrukkelijk dat men in dit opzicht op gewestelijk vlak niet hetzelfde doet. Dit betekent met andere woorden dat niets verdoezeld mag worden van de reeds gekende lasten en dat men er niet naar streeft begrotingen te doen kloppen, goed wetende dat de cijfers onjuist zijn.

Vandaar, mijnheer de Minister, mijn directe vraag: wist men, bij het opstellen van de begroting, dat er een belangrijk tekort was inzake huisvesting? En, zo men dit niet wist op het vlak van de Executieve, van waar is dan plots dat probleem gerezen binnen hetzelfde jaar?

Ik weet dat een kabinet enkel de cijfers kan hanteren die het krijgt van de betrokken instellingen of van de diensten die verantwoordelijkheid dragen in het departement. Maar, dan kom ik tot het besluit dat er toch ergens kortsluitingen zijn ontstaan waarover ik alleszins verduidelijking vraag.

Zelfs nadat u ons de uitleg over de gang van zaken zult hebben gegeven bij het hanteren van de cijfers en de berekeningen, zitten wij nog steeds met de harde werkelijkheid dat er een bekend tekort is voor dit jaar van meer dan 7 miljard en met de vraag hoe dit zal worden opgevangen.

Naast deze vraag wil ik ook even stilstaan bij de discussie die is ontstaan over de verdeling van de lasten van de huisvesting uit het verleden. Zijn de lasten aangegaan tussen 1975 en 1980

over te dragen aan de Gewesten of nemen deze enkel de lasten op zich die zijn ontstaan sedert 1 januari 1980, jaar waarin de Gewesten rechtspersoonlijkheid hebben verworven.

Wanneer we teruggrijpen naar de besprekingen van de wet van 9 augustus 1980 lezen wij: alle lasten van intresten en aflossingen van de leningen zullen ten laste vallen van de begrotingen van de Gewesten en de Gemeenschappen. Dit werd door de Premier verklaard in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 1 augustus 1980 bij de overweging dat de Gewesten voortaan hun eigen thesaurie zouden kunnen inrichten. Daaruit blijkt niet over welke leningen het gaat. Zijn het die, afgesloten sedert 1980, jaar waarin de Gemeenschappen en Gewesten eigen financiële verantwoordelijkheid hebben gekregen, of zijn het leningen afgesloten sedert 1975, jaar waarin de Gewesten zijn ontstaan binnen de nationale regering.

Op te merken valt hierbij dat tot 1980 alle uitgaven van Gewesten en Gemeenschappen ten laste zijn gebleven van 's lands thesaurie, dit niettegenstaande aan de gewestelijke ministeriële comités dotaties werden toegezegd. Vandaag blijken de standpunten op nationaal en gewestelijk vlak niet eensluidend te zijn.

Enerzijds heeft Premier Martens bij de behandeling van de rijksmiddelenbegroting te verstaan gegeven dat de Gewesten het hoofd zullen moeten bieden aan de lasten die werden aangegaan in de sector huisvesting sedert 1975. Anderzijds zou men geneigd zijn te zeggen dat, vanuit juridisch oogpunt, de schuldenlast van vóór 1980 door de Staat en niet door de Gewesten moet worden gedragen. Inderdaad, de wet van 1 augustus 1974 gaf aan ieder gewestelijk ministerieel comité slechts de bevoegdheid om de bestemming van de begrotingskredieten vast te leggen. De aanwending van die kredieten daarentegen werd nog steeds uitgevoerd volgens de nationale uitgavenbegroting, goedgekeurd in het nationaal Parlement. Dit blijkt toch de nationale verantwoordelijkheid met zich te brengen.

De toestand van de financies van het

Gewest hangt grotendeels af van de overeenkomst die op dat vlak met de nationale regering zal worden bereikt.

In het verslag van de commissiebesprekingen, verwijst men trouwens naar de dialoog die op gang was gebracht met de nationale regering. Daarbij zal zeker, naast een meer algemeen probleem van de financiën, het specifiek probleem van de leningenlast ter sprake zijn gekomen.

Ik wens, zo mogelijk vandaag reeds, te vernemen welke de uitslag is van deze concertatie. Ziedaar enkele aspecten van de interpellatie die ik wilde houden en die een betoog worden is bij deze begroting, waarover ik mij verheug.

Ik hoop dat de Gemeenschapsminister van huisvesting ons enige duidelijkheid zal brengen nopens de reden van deze onverwachte tekorten. Wat is vervolgens de stand van zaken in de discussie rond de vraag welke schuldenlast er rust op de gewestelijke begroting? Wat is het bedrag van de schuldenlast in de ene en de andere overwogen hypothese – schuldenlast vanaf 1975 of vanaf 1980 – rekening houdend met het feit dat er nog geen klaarheid is over de verdeelsleutel van de lasten tussen de gewesten? Zal de verdeelsleutel bepaald in de wet van 1980 worden gehanteerd of zal men rekening houden met de investeringen die tot nog toe werden gedaan in de onderscheiden Gewesten?

Tenslotte zou ik willen vernemen welke oplossing ter bestrijding van deze lasten in beide hypothesen in het vooruitzicht wordt gesteld?

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik maak van deze gelegenheid gebruik om u te vragen wat het lot is van de voorlopige kredieten voor 1983. Dit probleem werd aangesneden in de Commissie voor financiën en begroting, maar de discussie ervan werd uitgesteld omwille van het gesprek met de nationale regering. Wanneer zal deze Raad echter eventueel voorlopige kredieten kunnen goedkeuren? Wij zijn immers aan de laatste week toe van onze werkzaamheden van dit jaar. Op welke andere manier zullen deze voorlopige kredieten tot stand kunnen komen, zodat de

Volksvertegenwoordiger L. De Grève,
voorzitter van de PW-fractie

Executieve vanaf 1 januari 1983 zal kunnen werken ? (Applaus bij de PW en de CVP)

De Voorzitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, mijn betoog gaat vooral over het probleem van de regionalisering van de nationale sectoren.

De Vlaamse Raad vroeg enkele maanden geleden aan de Vlaamse Executieve, om een studie ter zake te ondernemen. Hoever is die studie gevorderd ? Wanneer kunnen de resultaten in de commissie en in de openbare vergadering van onze Raad geëvalueerd worden ?

Op 28 juni 1982, mijnheer Geens, wanneer men de bespreking aanging over de middelenbegroting 1982, heeft u in uw repliek geantwoord dat wij over het desbetreffend rapport zouden beschikken eind juli 1982.

Vandaag moet ik tot mijn spijt vaststellen, dat dit rapport nog steeds niet te onzer beschikking is en dat, op een ogenblik dat dit thema steeds meer in de actualiteit komt en steeds meer op nationaal vlak verschillende partijen zich uitspreken ten gunste van een federalisering van de nationale sectoren, wij in Vlaanderen nog steeds niet beschikken over de essentiële cijfers om een ernstige beslissing te nemen. Wij moeten dus opletten, dat wij in het debat over de regionalisering van de vijf nationale sectoren, dat heden volop op gang komt, niet achterwege blijven.

De overdracht van de bevoegdheid inzake de vijf nationale sectoren naar de respectievelijke Executieven, kan inderdaad enkel gebeuren bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit met instemming van iedere Executieve. Vandaar kwam ook de vraag naar een onderzoek voor dit punt. Wanneer we echter vooral oor hebben voor een gezamenlijk onderzoek onder Executieven en met de nationale regering, dan lijkt het mij toch in eerste instantie zinvol dat wij ook al in Vlaanderen zouden moeten beschikken over een gedetailleerde studie.

Steeds meer immers worden de regeringsbeslissingen inzake de nationale sectoren enorm belangrijk voor een oplossing van de totale economische crisis, ook voor Vlaanderen. Als de regering in dergelijke mate beslissingen blijft nemen, wordt de ruimte voor een alternatief steeds kleiner, niet alleen voor België maar ook voor Vlaanderen. Daarom zouden wij tot regionalisering moeten kunnen overgaan, zowel van uitgaven als van inkomsten en op basis van kennis van zaken.

Wij motiveren deze wens vanuit verschillende oogpunten. Een consensus is stilaan gegroeid omdat vanuit verschillende benaderingen, ideologische maar ook praktische, regionalisering als de oplossing of als een uitweg wordt gezien. De federalistische optiek, waarmee ik het eens ben, stelt dat economische zelfstandigheid een uiting is van economische democratie, wat op zich een van de basisdoelstellingen is van de socialistische beweging. De praktische overweging is dat men in België op bepaalde terrei-

nen niet langer een nationale beslissing kan nemen. Men heeft al jaren kunnen merken, vroeger en nu, dat een nationaal minister niet altijd in staat is een nationale beslissing te nemen.

Vanuit deze dubbele motivering streven velen van ons naar meer economische zelfstandigheid, dus ook naar een zelfstandig beleid in deze nationale sectoren.

Zoals ik op 24 maart 1982 in de Vlaamse Raad reeds stelde, wist men toen al definitief dat het nationaal niveau had gefaald en ik heb dan ook gevraagd de nodige conclusies te trekken uit deze vaststelling. Daarom vragen wij dan ook dringend een regionalisering van de nationale sectoren, dat trouwens kadert in de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Er is ook de resolutie-Dupré, waarop wij amendementen hebben ingediend en die werden aanvaard. Deze gemendeerde resolutie werd unaniem goedgekeurd.

Vandaag zou ik graag willen weten wat de stand van zaken is in het gevraagde onderzoek. Mijn vraag is ook gericht naar de manier waarop dit onderzoek gebeurt. Wordt rekening gehouden met alle premissen en limieten die in de resolutie van de Vlaamse Raad aan bod kwamen ? Of gaat men daaraan voorbij ? Heeft een onderzoek plaats voor elk van de elementen in de resolutie vermeld ? Of wordt bij voorbeeld de relatie tussen regionalisering en monetair beleid of tussen regionalisering en sociale zekerheid niet in overweging genomen ? Dergelijk onderzoek moeten wij consequent durven voort te zetten. Ik hoop dat men niet alleen theoretisch de vraag heeft gesteld naar het optimale beleidsniveau en dat men dus een louter theoretische economische studie maakt, maar dat men tevens een praktisch, politiek, sociaal, economisch model probeert op te bouwen op basis van de gegevens zoals deze heden op de Belgische kaart liggen.

Ik wou ook nog weten hoever het onderzoek gevorderd is naar de regionaliseerbaarheid van de instrumenten van het industrieel beleid. Heeft men op dat vlak cost-benefit analyses uit-

De Batselier

gevoerd? Het is immers niet zeker dat een regionaal beleid dezelfde accenten vergt als het nationaal beleid zodat het goed kan zijn dat het toekomstig industrieel beleid in Vlaanderen andere instrumenten zal gebruiken. Worden ook deze facetten bestudeerd en, zo ja, hoever staat men?

Werd vanuit deze regionalisering gegaan welke de gevolgen zijn indien de Waalse eis verder naar de regionaliseren van de infrastructuur wordt getrokken? Wat betekent dit voor de haventrafiek? Wat betekenen, bijvoorbeeld, de jongste eisen van de Walen inzake steenkolen? Graag kregen wij daarop een antwoord. Wij dienen te weten welke de gevolgen van dergelijke eisen zijn, zodat wij ook hier de grenzen of de andere nadrukken in het toekomstig sectorieel beleid in Vlaanderen met kennis van zaken zullen moeten kunnen leggen.

Daar al deze punten ons zo maximaal interesseren, daar wij principieel voorstander zijn van de regionalisering van de nationale sectoren, daar wij ook principieel voorstander zijn van duidelijkheid over de beleidsverantwoordelijkheid in dit land, daar wij proberen naar een echt federatief systeem te gaan, vind ik het wenselijk niet langer met deze werkzaamheden te talmen en dat de heer Geens zo vlug mogelijk een objectief onderzoek zou instellen en een duidelijk rapport met gedetailleerde cijfers over al de elementen die ik daarnet heb geciteerd zou opstellen, zodat wij ons, ten minste als Vlamingen, duidelijk zouden kunnen uitspreken over al de consequenties van een regionalisering van de nationale sectoren.

Op dit voor Vlaanderen van historisch belang zijnde debat, kan er geen sprake van zijn dat wij naar de onderhandelingstafel zouden gaan zonder kennis van zaken en alleen maar met vage nietszeggende slogans.

Mijnheer Geens, het is uw verantwoordelijkheid, opdat morgen Vlaanderen zal beschikken over duidelijke mogelijkheden om al dan niet een alternatief economisch beleid te voeren.

Deze onderhandelingen hebben wij nu als Vlamingen te ondersteunen, om dan zo vlug mogelijk het wetsvoorstel van de heer Van den Brande te kunnen waarmaken.

Maar het is eigenaardig dat het de SP is, die de spoedbehandeling van het wetsvoorstel-Van den Brande moet aanvragen en dat dus blijkbaar de CVP daar niet mee gehaast was, ook niet na de opmerkingen van haar fractievoorzitter.

De heer C. Moors : Het enthousiasme van de heer Claes is ook zeer groot inzake nationalisering.

De heer N. De Batselier : Mijnheer Moors, de heer Claes was aanwezig op het partijbureau. Nochtans moet ik zeggen dat voor mij in de politiek, het de partijinstantie is die daarover beslist. Het is de partijinstantie die daarover een uitspraak heeft gedaan, mijnheer Moors. Ik weet niet of u bijvoorbeeld zo enthousiast was over wat uw partij heeft beslist inzake steenkolen en kernenergie.

Geen reactie? Dan hoop ik dat u mijn opmerking hebt begrepen.

Mijnheer Geens, ik geloof dat wij op dat vlak kunnen zeggen dat een grondig onderzoek zeker en vast strikt noodzakelijk is en dat wij spoedig het resultaat van deze studie wensen te kennen. Dit werd ons tegen eind juli 1982 beloofd. Ik hoop dat de Voorzitter van de Executieve een nieuwe datum zal vaststellen en dat deze ditmaal zal worden geëerbiedigd. Bij de bespreking van de middelenbegroting voor 1982 werd als datum eind juli 1982 vastgesteld. Laten wij hopen dat wij voor de volgende begroting inzake niet meer zullen moeten aandringen.

Ik meen ook te weten dat ondertussen de nationale regering in een werkgroep reeds klaar is om een inventaris op te maken over al de voorbije uitgaven van deze nationale sectoren, over al de verbintenissen die ons voor de toekomst engageren en dit zowel per sector als per regio en per soort van verbintenis. Dit zou een studie zijn die blijkbaar bestaat binnen de nationale regering.

Mijnheer Geens, mag ik u vragen ons

binnen de werkgroep of binnen de commissie van deze Vlaamse Raad, deze studie ter beschikking te stellen. Ik hoop dat men dan uiteindelijk zal antwoorden op de vraag hoever wij inzake regionalisering wensen te gaan, welke de timing van deze regionalisering is en het tijdstip van de aanvang ervan. Dit zal ons de richting aanduiden welk soort verbintenissen wij al dan niet overnemen. Voor de socialisten is er nog de bijkomende vraag van welk ogenblik af bijkomende financiële middelen ter beschikking zullen zijn, aangezien dit voor ons onomkeerbaar aan elkaar verbonden is.

Ik hoop, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, dat u al deze aspecten grondig zal behandelen. Verder ben ik ervan overtuigd dat u de bewering dat u deze studie met vertraging zal laten uitvoeren, zal tegenspreken. In ieder geval hebben wij de indruk dat de CVP in de Vlaamse Raad eigenaardig handelt en, ondanks de wetsvoorstellen door bepaalde leden van de CVP ingediend, weinig onderneemt om de zaak af te ronden. *(Applaus bij de SP en de W)*

De Voorzitter : De heer Moors heeft het woord.

De heer C. Moors (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, tijdens dit kort betoog wens ik toch enkele punten te beklemtonen.

Ik constateer dat de begroting van het Vlaamse Gewest ook financiële moeilijkheden kent en de Vlaamse Executieve derhalve de opdracht krijgt bezuinigingsmaatregelen voor te stellen. Zo heeft men, om wat de sector van de huisvesting betreft, aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting gevraagd maatregelen te nemen. Het gaat evenwel om lineaire maatregelen voor alle huisvestingsmaatschappijen in het Vlaamse land. Persoonlijk betreur ik het feit dat lineair wordt tewerk gegaan aangezien de situatie binnen Vlaanderen verschilt van gewest tot gewest. Wat bijvoorbeeld Limburg betreft, wens ik nogmaals de vroeger, door de heer Kelchtermans vermelde cijfers, te herhalen. Volgens gedane studies zul-

Moors

len voor volgend decennium jaarlijks 6.140 bijkomende woongelegenheden nodig zijn. Wij constateren evenwel dat sinds 1976, jaar waarin het zojuist geciteerde getal ook reeds gold, dat aantal bij komende woongelegenheden niet werd bereikt en er in Limburg in 1983 slechts 3.243 nieuwe woningen werden gebouwd. Dit betekent op één jaar bijna een achterstand op het vooropgestelde cijfer van 50 percent.

Mijnheer de Minister, als de maatregelen zo lineair worden verder getrokken, vrees ik dat er in de provincie een woningnood zal heersen. Tevens wil ik erop wijzen dat een woningnood niet alleen door renovatie kan worden verholpen aangezien de aangroei van de jonge Limburgse bevolking ten grondslag ligt van deze woonsituatie.

Wat de ziekenhuissector betreft – en ik weet dat deze sector onder de bevoegdheid valt van de nationale regering en de Vlaamse Executieve – worden de besparingsmaatregelen ook lineair genomen. Nogmaals wordt niet gedacht aan de verscheidenheid van de ziekenhuisvoorzieningen binnen de Vlaamse Gemeenschap. Ik verwijs hier bijvoorbeeld naar de situatie van Brabant die totaal verschilt van de situatie van Limburg. Door deze lineaire maatregelen treft men de provincie Limburg die ter zake nochtans tijdig een planning heeft opgemaakt en haar inzichten heeft bekendgemaakt. Men houdt in feite binnen Vlaanderen onvoldoende rekening met de situatie van de verschillende sub-regio's. Ik wil hier een pleidooi houden, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve – u is onlangs verschillende keren in Limburg geweest en wij weten wat wij op de steun kunnen rekenen van de Vlaamse Executieve – voor meer begrip voor de schrijnende werkloosheid die in onze streek heerst. Wij hebben op het ogenblik een jongeren-generatie die op de arbeidsmarkt nergens zo slecht terecht kan als in Limburg. De cijfers spreken voor zichzelf : er zijn 47.000 werklozen, 17.000 daarvan zijn jongeren en het percentage van de vrouwelijke werkloosheid is 43 procent. De toestand wordt onhoudbaar en er moet

met verenigde krachten iets aan worden gedaan. Ik wil in dat verband wijzen op bepaalde maatregelen die men eventueel zou kunnen treffen. Ik denk bijvoorbeeld naar aanleiding van de oprichting van een Vlaamse administratie. Ik weet dat de structuur ervan vastligt, maar hoever staat men met het oprichten van de Vlaamse Gemeenschapshuizen die men had beloofd in de diverse provincies. Dit zou onder andere een middel kunnen zijn om een deel van de tewerkstelling op te vangen.

Ik ga niet verder in op de programma's in verband met de herscholing van werklozen. Ik weet dat er op dat stuk heel wat op het getouw staat. Wel wil ik wijzen naar andere tewerkstellingsprogramma's die worden uitgewerkt en waar Limburg onvoldoende aanbod komt. Ook wat betreft de mogelijkheden in verband met het derde arbeidscircuit, de sector van de tewerkgestelde werklozen als het BTK, blijven wij onder de normen in vergelijking met de andere provincies. Gezien deze hoge werkloosheidsdruk, vraag ik hiervoor dringend de aandacht van de Vlaamse Executieve met het verzoek bepaalde anomalieën weg te werken.

Tenslotte nog enkele woorden over de regionalisatie van de nationale sectoren. Deze kwestie is op het ogenblik weer volop aan de orde van de dag en ook de heer De Batselier heeft erover gesproken en vragen gesteld. Hij heeft het enthousiasme van de SP beklemtoond ten opzichte van deze regionalisatie en zelfs erkend dat de heer Claes bepaalde reserves heeft, zonet had hij de partijinstanties niet moeten inroepen.

De heer N. De Batselier : Deze interpretaties zou u beter voor u houden. Ontwikkel uw ideeën, wij zullen de onze ontwikkelen.

De heer C. Moors : Het is, dacht ik, toch een element van de discussie. Ik wilde dit even terloops zeggen omdat het enthousiasme nu ineens zo groot is terwijl er tot vorig jaar helemaal geen sprake van was. Politiek gezien mag zo een grote bekering wel worden belicht.

De heer R. Maes : Er is veel vreugde in

de hemel !

De heer N. De Batselier : U zou beter even de geschiedenis van de socialistische beweging nagaan. U zou dan vaststellen dat er ten opzichte van dit punt vroeger reeds door bepaalde mensen stellingen werden ingenomen. Dan zou u eerlijk aan politiek doen, als u het wil hebben over de geloofwaardigheid van instellingen, dan moet u dat niet éézijdig doen. U mag ook niet de heer Claes alleen citeren en over één enkel element. Men kan dat voor iedereen doen en voor elke partij.

De heer C. Moors : Ik heb alleen maar willen repliceren op het feit dat u de – en dat was het uitgangspunt waarvan u vertrokken was – CVP tijdens een vorige vergadering in het nationale Parlement hebt verweten dat zij niet de hoogdringendheid heeft gevraagd. Deze socialistische stellingname leek mij wat politiek te doorzichtig. Dat is het enige wat ik wilde onderstrepen, niet min en niet meer. Wat de individuele houding betreft kan een afwijking bestaan ten aanzien van deze van de partij.

En het is juist dat dit bij alle partijen het geval is. Maar het is ook juist dat de individuele houding van personen die een sleutelpositie hebben bekleed en nog bekleeden van groter belang is dan deze van gewone leden van de Raad, waartoe ik mijzelf reken.

Ik zou nog even willen terugkeren op de regionalisering.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer Moors, wij gaan deze namiddag ongetwijfeld het antwoord horen van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, die op dat ogenblik zelf zal geconfronteerd zijn met de uitspraken over de vluheid waarmee dit onderzoek zou gebeuren. Deze toezeggingen gebeurden hier in de maand juni. Wij willen ingelicht worden over de realisatie van de beloften die hij toen heeft afgelegd. Op dat ogenblik zullen wij dankbaar gebruik kunnen maken van uw uiteenzetting.

De heer C. Moors : Mijnheer Van Elewyck, ik moet mijn stelling in verband met de regionalisering nog toelichten. In dit verband wil ik toch verwijzen

Moors

naar de resolutie-Dupré die in de Raad werd goedgekeurd en die ik mede ondertekend heb – en waarbij de Raad aangedrongen heeft op de regionalisering. Uit dien hoofde wil ik ook aan de Vlaamse Executieve, meer bepaald aan de Voorzitter, vragen hoe de huidige stand van zaken is omtrent het onderzoek over deze regionalisering en wat de mogelijke resultaten ervan zullen zijn. Ik wil tevens aandringen opdat men dit met de nodige spoed zou doen omdat het volgens mij een betrachting moet zijn binnen onze Vlaamse politiek, binnen onze Belgische context, dat men daar voor zover mogelijk – want daarover heb ik eveneens mijn bedenkingen – tot een min of meer objectieve benadering zou komen van de diverse kredieten die beter gespreid moeten worden over de diverse delen van ons land. Derhalve maakt dit een element uit van het passief van onze eigen Vlaamse Gemeenschap, daar waar wij met schulden te maken hebben.

Binnen deze regionalisering wil ik erop wijzen – het is een element waar wij niet meer kunnen aan ontsnappen – dat de politiek zo is geëvolueerd binnen onze Belgische context dat wij verder moeten gaan op de weg van het

meer bevoegdheid en macht verstreken aan de Gewesten. In dit verband wil ik nog even een bekommernis naar voren brengen. Regionalisering van de nationale sectoren betekent immers ook de regionalisering van de steenkoolnijverheid, een sector die niet gelijk is aan de staalsector. Ik wil dat beklemtonen omdat we hier te maken hebben met het produkt energie, waarvan er op dit ogenblik op wereldvlak schaarste bestaat, een produkt dat de laatste jaren merkelijk in prijs is gestegen, maar eveneens een produkt dat helaas ook moet gewonnen worden in omstandigheden die relatief hoge kosten meebrengt en uiteraard ook drukken op de exploitatiekosten. Daarenboven hebben wij te maken met de steenkoolnijverheid die in onze provincie een grote tewerkstelling uitmaakt vermits het gaat om ongeveer 20.000 personen, zonder rekening te houden met deze uit de afgeleide sectoren. Welnu, wanneer wij opteren voor de regionalisering van deze sectoren – en ik herhaal dat ik daar persoonlijk voorstander van ben – dan zou ik ook een oproep willen doen om hieromtrent consequent te zijn.

Wanneer deze regionalisatie aan onze Vlaamse Gemeenschap, **aan** het Vlaamse Gewest bepaalde inspannin-

gen zal vragen om deze sector verder in stand te houden en op punt te stellen, zal men dan ook de nodige gelden ter beschikking moeten stellen. (*Applaus bij de CVP*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.10 uur.*
